

22/4 2004
Seminariernes Musiklærerforening
v. Malene Bichel, mb@aalsem.dk
Nordvestvej 16
9000 Aalborg

Til Folketingets Uddannelsesudvalg.

På baggrund af undervisningsminister Ulla Tørnæs' redegørelse om læreruddannelsen, vil vi fra Seminarernes Musiklærerforening gerne give udtryk for forundring over den fatale nedprioritering af hele det praktisk-musiske fagområde som redegørelsen foreslår.

Det undrer os meget, at redegørelsen i sin omtale af kernefaglighed og faglighedsstyrkelse udelukkende har valgt at referere til analyser med baggrund i fremmedsprog, dansk, matematik og naturfag og ikke på samme måde har indhentet analyser med baggrund i æstetiske, musiske og praktiske fagområder.

Det forarger os, at man uden sådanne analyser og dermed uden holdbare argumenter foreslår en massiv samlet reduktion og forringelse af det æstetiske, musiske og praktiske område.

Det generer os, at man i redegørelsen omgås meget lemfældigt med begreberne små fag og store fag. Somme steder omtales små fag som fag med lille timetal i folkeskolen, men når der pludselig tales videre om det praktisk-musiske fagområde, nævnes ikke, at mange fag fra de to andre fagområder er lige så små som disse, -begrebet små fag betyder altså tilsyneladende somme steder fag med lille betydning, hvilket er temmelig subjektivt og yderst usagligt.

Vi forstår at en dimensionering af enkelte fag i forhold til fagenes størrelse i folkeskolen kan være hensigtsmæssig,

-men det forbløffer os, at et løsningsforslag i denne henseende er at gøre fire linjefag mindre, så man ender med 5! linjefag, hvis man ønsker at vælge blandt disse (matematisk set skulle det ikke give færre lærere, -men dårligere lærere, -med mindre den skjulte dagsorden er at skræmme folk fra denne type linjefagsvalg)

-og det forbløffer os at det andet løsningsforslag er, at kombinationer af hele linjefag indenfor det praktisk-musiske område ikke tillades (man sikrer herved, at ingen lærere for fremtiden har specialiseret sig og fordybet sig i det praktisk-musiske område)

Det bekymrer os, at man i redegørelsens tænkning forholder sig så firkantet og unuanceret til de mange fags væsen, som den faste opdeling af fagene i humanistiske, naturvidenskabelige og praktisk-musiske fag giver udtryk for. Ser man f. eks på den sprogligt-udtryksmæssige dimension har musik og billedkunst langt mere tilfælles med sprogfagene end historie og samfundsfag har, ligesom geografi i mange henseender har andre slægtskaber end de naturvidenskabelige.

Det glæder os, at ministeren i sin redegørelse skriver "*Læreruddannelsen skal uddanne lærere, der kan varetage det ansvarsfulde hverv at undervise elever på en måde, så undervisningen tilgodeser alle, både bogligt stærke og svage elever, og medvirker til at fremme elevernes alsidige personlige udvikling og trivsel*",

-men det plager os, at redegørelsens forslag synes at reducere og svække netop disse kvaliteter væsentligt, -en svækkelse der skal ses i relation til, at det praktisk-musiske område i forvejen svækkedes i den nuværende læreruddannelseslov, idet det praktisk-musiske område tidligere var et obligatorisk alment-dannende område i uddannelsen.

22/4 2004

Seminariernes Musiklærerforening
v. Malene Bichel, mb@aalsem.dk
Nordvestvej 16
9000 Aalborg

Det piner os, at man i fremtidens folkeskole ifølge ministerens redegørelse ikke vil møde:
lærertypen der har fordybet sig i det praktiske område,
lærertypen der har fordybet sig i kreativitet med udgangspunkt i æstetiske fag,
lærertypen der har fordybet sig i de mange sansers forskellige udtryk og de mange læringsstile,
lærertypen der har fordybet sig i motorik og motorisk læring,
lærertypen der har fordybet sig i krop og sundhed gennem idræt, hjemkundskab og biologi
lærertypen der har fordybet sig i rytmik gennem musik og idræt.

Hvorfor i alverden vil man stoppe de kommende lærere, der tror på disse kombinationer og som sandsynligvis er dem, der ville kunne løfte dem?

Det skræmmer os, at mange af disse typer nu måske vil søge andre uddannelser end læreruddannelsen, og desuden at der er fare for et fald i antallet af uddannelsessøgende mænd, da kombinationer som sløjd-musik, idræt-musik og idræt-sløjd er meget søgt blandt mandlige studerende.

Det glæder os, at kulturministeriet for tiden har fokus på vigtigheden af børns adgang til kulturen og kulturens adgang til børnene,
-men det foruroliger os at kulturministeriets syn på kulturens betydning i et menneskeliv ikke understøttes af en prioritering på dette område i den danske folkeskole.

Det glæder os, at man i erhvervslivet har opdaget vigtigheden af kompetencer på det praktisk-musiske område i kommunikative og innovative henseender, og derfor i tiltagende grad efterspørger medarbejdere med sådanne kompetencer, ligesom megen efteruddannelse har denne vinkel,
-men det ryster os, at ministeriet ikke har forstået en så tydelig tendens og gjort det til en indsatsområde i folkeskolen og dermed i læreruddannelsen.

Det ærgrer os, at det kunstneriske område tilsyneladende stadig har en mærkelig dobbeltrolle i vort samfund, hvor man ganske vist nærer en slags respekt for æstetikken og de der mestrer den, men samtidig nærer en ringeagt for det æstetiske som alment undervisningsområde. Forældre til danske skolebørn har således vænnet sig til tanken om, at man må betale for det i fritiden, hvis børnene skal lære noget indenfor f. eks idræt og musik, og er derfor ofte ikke på mærkerne med krav til folkeskolens undervisning på området. –Er der nogen forældre der frivilligt betaler sig fra matematikundervisning uden at få den tanke, at folkeskolen burde oppe sig?

De æstetiske fag er på mange måder hermed understøttelsen af den sociale arv.

Jo mindre fagene vægtes i den almene folkeskole, jo vigtigere bliver det igen at komme fra et hjem med klaver.

På vegne af Seminariernes Musiklærerforening

Malene Bichel (formand)